

selvfølgelig Ting, at man giver en Lov, hvorved Lærertallet fastsættes, og hvorved det bestemmes, hvilke Embedsmænd der skal ansættes ved vedkommende Skole. Der er ikke her Tale om at bestemme Undervisningsplanen i og for sig; men der er Tale om at bestemme Tallet af Lærere, og bag ved dette ligger selvfølgelig Undervisningsplanen som Begrundelse. Jeg ved ikke, hvad ærede Medlemmer vilde mene, hvis det vedtoges, at vor Seminarieundervisning skulde gøres fireaarig, at der skulde indføres nye Fag o. s. v., mener man da virkelig ikke, at der skal ansættes Lærere, og at den Sag i det hele taget bør gøres til Genstand for særlige Overvejelser ved særlig Lovgivning? Jeg tror dog, man maa være enig om, at saaledes skulde det være. Hvis man kunde faa Undervisningen paa Landbohøjskolen udvidet, uden at der krævedes Bevilling dertil, uden at der krævedes nye Lærere dertil, saa vil ingen bestride Berettigelsen dertil. Men naar man ikke kan gøre det uden Bevilling, uden at der ansættes en hel Række nye Lærere eller Assistenten, og uden at det stilles i Udsigt, at der ogsaa skal nye Bygninger til i Fremtiden, saa maa Sagen gøres til Genstand for Lovgivning, og naar saa de sagkyndige er saa uenige, som det her er Tilfældet, er det i høj Grad rimeligt, at man kommer med Sagen paa et særligt Lovforslag, da den kan blive drøftet ganske anderledes, end den kan, naar den er optaget paa Finanslovforslaget. For øvrigt var der ogsaa i 1892 Tale om Udvidelse af Bygningerne, endogsaa betydelige Udvidelser, og der var ogsaa en Paragraf, som gik ud paa, at der bevilgedes Penge dertil. De Herrer kan maaske faa det gennemført her og faa Finanslovforslaget ført igennem med denne Ansættelse af en Række nye Lærere og Omordning af Undervisningen og med Udsigt til, at der skal opføres nye Bygninger derude. Men sikkert og vist er det, at naar det er sket, vil vi næste Aar møde Forslag om en hel Række nye Bevillinger ogsaa til Bygninger. Det kan ikke undgaas. Og Paastandene om, at dette i Virkeligheden ikke er et Lovgivningsemne, er ganske forkerte. Hvis man, som fra Højres Side, vil undskylde sig dermed over for sin Teori om ikke at lovgive paa Finansloven, er det ganske uberettiget. Jeg henviser i saa Henseende til Loven af 1892; den er en Kendsgerning, som man ikke kan komme uden om.

Gunnar Fog-Petersen: Til det ærede Medlem, som nu talte, vil jeg gerne sige, at vel er der i Loven af 1892 fastslaaet det normerede Antal Lærere, men ikke des mindre er

der i den Tid, Landbohøjskolen har eksisteret, ansat 12 udenfor det i Loven fastslaaede Antal og mindst 2, siden Loven af 1892 blev vedtaget, og paa denne Lov er kun 4 af de 12, som er ansatte i den Tid, Landbohøjskolen har eksisteret, medtagne. Dette Udtryk i Loven er altsaa ikke noget Bevis for, at dette, at der søges Bevilling til 2 nye Assistenten, skulde kræve en ny Lov. Loven af 1892 er ikke et Fortilfælde i saa Henseende, den beskæftiger sig særlig med den store Udvidelse af Bygningerne ved Landbohøjskolen. Hvis man senere skal gaa til Nybygninger, hvad blandt andet maaske Veterinærundervisningen vil kræve, skal der jo særlig Lov til, og der vil da, hvis man vil drøfte Spørgsmaalet, blive Lejlighed dertil. Men her er altsaa blot Tale om dette rent administrativt at udvide Undervisningen og søge en Bevilling til 2 Assistenten ved denne Undervisning. Og naar det ærede Medlem og hans Parti gaar derimod, kan man ikke andet end faa den Opfattelse, at Hensigten er den, maskeret bag denne Stilling, at gaa imod en Udvidelse af Landbrugsundervisningen paa Landbohøjskolen.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) mente, at man ikke særlig gavnede Fiskerne ved at yde den til Fiskerskolen foreslaaede Bevilling, og tilføjede, at mislykkede Forsøg skadede mere, end de gavnede, derfor vilde det sikkert ikke være til Gavn for Fiskerne, om man ydede denne Bevilling. Overfor dette vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Dansk Fiskeriforening varmt anbefaler, at Bevillingen ydes, og det er maaske ud fra samme Betragtning, som blev fremsat af det ærede Medlem, nemlig at mislykkede Forsøg skader, og man derfor vil prøve, om det ikke var muligt, at Fiskerhøjskolen ikke blev et mislykket Forsøg, hvad den vilde blive, hvis Bevillingen ikke blev givet. Det er altsaa for at gøre et Forsøg paa, om man ikke kan faa Virksomheden til at gaa, Dansk Fiskeriforening saa varmt anbefaler, at Bevillingen ydes.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) har aldeles ingen Ret til at sige, at vor Modstand mod at give denne Bevilling paa Finansloven er maskeret og betyder, at vi slet ikke vil have nogen Udvidelse af Landbrugsundervisningen. Det er et Forsøg paa at lægge andre Motiver ind, end der virkelig er. Jeg har udtrykkelig sagt, at selve